

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 104.125 van 28 februari 2002
in de zaak A. 62.434/VII-13.008.**

In zake : 1. Carlos ANCKAERT,
2. Bernard MEYFROODT,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat Gw. VERMEIRE,
kantoor houdende te GENT,
Voskenslaan 301

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. VAN DE VYVER,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Eglantierlaan 1

tussenkomen partij :

de n.v. UTEXBEL,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en partners,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25.

DE RAAD VAN STATE, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Carlos ANCKAERT en Bernard MEYFROODT op 21 februari 1995 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting van 12 december 1994 waarbij het beroep van Carlos ANCKAERT tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 2 juni 1994 tot het verlenen aan de n.v. UTEXBEL van de milieuvergunning om tot 1 januari 2011 aan de Snoecklaan te Ronse een weverij en een stukververij verder te exploiteren en uit te breiden, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing in dier voege wordt gewijzigd dat wordt bepaald :

1° dat de exploitant uiterlijk op 31 december 1995 aan het bestuur milieuvergunningen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de resultaten van een studie moet overleggen waarin met betrekking tot de lozing van de afvalwaters een aantal expliciet opgesomde aspecten moeten worden onderzocht,

2° dat uiterlijk op 1 januari 1996 de geluidsemissie van de inrichting dermate moet zijn gereduceerd dat het geluidsniveau ter hoogte van de woningen langs de Maghermanlaan en de Zonnestraat nog maximaal 35 dB (A) respectievelijk 40 dB (A) bedraagt en dat daartoe ten minste de saneringen moeten worden uitgevoerd omschreven in het verslag over het akoestisch onderzoek van de firma DYNAMIC ENGINEERING van 10 november 1994, waarna de exploitant een nieuw akoestisch onderzoek zal laten uitvoeren waarvan het verslag uiterlijk op 1 juni 1996 aan het bestuur milieuvergunningen moet worden bezorgd;

Gelet op het arrest nr. 54.031 van 27 juni 1995 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 7 november 1995;

Gelet op de beschikking van 24 november 1995 die de tussenkomst van de n.v. UTEXBEL toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de laatste memories van de verzoekende partijen en de tussenkomende partij;

Gelet op de beschikking van 11 april 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 mei 1996;

Gelet op het bericht van 7 mei 1996, waarbij de zaak voor onbepaalde tijd wordt uitgesteld;

Gelet op de beschikking van 8 mei 1996 waarbij het door de Auditeur-generaal aan te wijzen lid van het Auditoraat met het aanvullend onderzoek

wordt belast en waarbij de termijn voor het indienen van de bijkomende memories wordt bepaald op vijftien dagen.

Gezien het aanvullend verslag over de zaak opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 13 maart 1997, die de neerlegging van het aanvullend verslag en van het dossier gelast;

Gezien de bijkomende memories van de verzoekende partijen en van de tussenkomende partij;

Gelet op de terechtzitting van 22 januari 1998 en op het arrest nr. 72.255 van 5 maart 1998 waarbij aan het Arbitragehof een prejudiciële vraag wordt gesteld;

Gelet op het arrest nr. 17/99 van 10 februari 1999 van het Arbitragehof;

Gelet op de beschikking van 18 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 november 2001

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Gw. VERMEIRE, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat J. VAN DE VYVER, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY, die verschijnen voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Het arrest nr. 17/99 van 10 februari 1999 van het Arbitragehof

Overwegende dat, in antwoord op de prejudiciële vraag die werd gesteld bij 's Raads arrest nr. 72.255 van 5 maart 1998, het Arbitragehof voor recht zegt dat "de artikelen 14 en 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State (...) de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (niet schenden), noch op zich, noch in samenhang gelezen met artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, in zoverre die artikelen zich niet ertegen verzetten dat de Raad van State, in dezelfde of gedeeltelijk dezelfde zetelsamenstelling kennis neemt van de zaak ten gronde na kennis te hebben genomen van de vordering tot schorsing";

2. De feiten

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. Op 11 december 1964 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen aan de n.v. UTEXBEL een exploitatievergunning om te Ronse aan de Zonnestraat "een machinale weverij te exploiteren met electromotoren van 1 tot 10 en van meer dan 10 kW, een luchtcompressor, twee hoogspanningscabines met drie statische transformatoren van 500, 250 en 30 KVA/10.000/230V, alsmede om 55.000 liter zware fuel en 2.900 liter lichte fuel in twee bovengrondse houders te stapelen".

De vergunning wordt verleend voor een termijn van dertig jaar.

Bij besluit van 1 februari 1974 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen wordt aan de n.v. UTEXBEL een vergunning verleend voor de exploitatie van een ververij, voor een termijn verstrijkend op 11 december 1994.

Bij besluit van 1 juni 1988 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen worden bijkomende vergunningsvoorwaarden opgelegd inzake geluid en trillingen.

Dit besluit wordt op 29 augustus 1991 in beroep bevestigd door de gemeenschapsminister van leefmilieu, natuurbehoud en landinrichting.

2.2. Voor een goed begrip van het dossier weze vermeld dat op 22 mei 1990 een "overeenkomst" werd gesloten tussen "de plaatselijke industrie" (in de omgeving van de n.v. UTEXBEL), de "buurtbewoners", de "kamer van handel en nijverheid van Ronse en omgeving" en "het stadsbestuur".

In deze overeenkomst nemen de betrokken bedrijven zich onder meer voor binnen een termijn van tien jaar de herlocalisatie gerealiseerd te hebben. De n.v. UTEXBEL was geen partij bij deze overeenkomst.

2.3. Gelet op het verstrijken van de lopende vergunningen op 11 december 1994, dient de n.v. UTEXBEL op 10 januari 1994 een milieuvergunningsaanvraag in voor het "hernieuwen van een vergunning voor een bestaande inrichting" en een uitbreiding door een "magazijn afgewerkte produkten weverij".

Blijkens bijlage 3 bij de milieuvergunningsaanvraag wordt het voorwerp van de exploitatie als volgt omschreven :

"De aanvraag heeft betrekking op de verlenging van de uitbatingsvergunning van de afdelingen stukververij (gelegen C. Snoecklaan 30) en weverij (gelegen Zonnestraat 78). De huidige vergunning dateert van 11 december 1964 en werd verleend voor een periode van 30 jaar.

De inrichting bestaat uit twee delen : een weverij en een stukververij.

In de weverij worden de garens tot stof verweven.

Deze stof wordt dan in de stukververij geverfd en nabehandeld".

2.4. Op 2 juni 1994 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen de gevraagde vergunning.

De vergunning wordt verleend voor een termijn verstrijkend op 1 januari 2011. De milieuvergunning wordt afhankelijk gemaakt van een reeks algemene en sectorale milieuvoorwaarden, alsook van een aantal bijzondere milieuvoorwaarden. Deze laatste hebben onder meer betrekking op afvalwaters, afvalstoffen en afvalolie. Voorts worden nog volgende bijzondere milieuvoorwaarden opgelegd :

"(...)

d. Het bepalen en het aanbrengen van de noodzakelijke brandpreventie- en brandbestrijdingsmiddelen gebeurt in overleg met en overeenkomstig het advies van de plaatselijke brandweerdienst.

(...)

g. Na de voltooiing van de uitbreidingsbouwwerken en ten laatste 1 jaar na de aanvang van de vermelde bouwwerken, dient een volledig akoestisch onderzoek uitgevoerd conform de Vlare II-voorwaarden. Bij overschrijding van de richtwaarden dient een saneringsplan met opgave van saneringstermijnen

opgesteld en ter goedkeuring voorgelegd aan de heer Gouverneur, het Bestuur Milieuvergunningen en de Stad Ronse.

h. De exploitant dient steeds de nodige maatregelen te nemen om geurhinder te voorkomen".

2.5. Met een aangetekend schrijven van 14 juli 1994 tekent Carlos ANCKAERT "voor het buurtcomité Maghermanlaan" bij de Gemeenschapsminister bevoegd voor het leefmilieu beroep aan tegen het besluit van de bestendige deputatie van 2 juni 1994.

2.6. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen uitgebracht.

(a) Op 18 augustus 1994 bevestigt de Vlaamse Milieumaatschappij haar advies van 22 maart 1994, dat gunstig luidde.

(b) Op 30 september 1994 brengt het bestuur ruimtelijke ordening een eerste advies uit, dat er als volgt uitziet :

"BETREFT : RONSE : Vlarem - Milieuvergunningsdossier
UTEXBEL N.V., César Snoecklaan 30

In antwoord op haar nota van 18 juli 1994 heb ik de eer de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie het advies van het Hoofdbestuur Ruimtelijke Ordening over onderhavige aanvraag mede te delen.

Volgens het gewestplan Oudenaarde (K.B. 24 februari 1977) is de inrichting integraal gelegen in een woongebied met kulturele, historische en/of esthetische waarde.

Voor de plaats in kwestie bestaat er geen goedgekeurd gemeentelijk plan van aanleg.

De exploitatie van de weverij en stukververij geschiedt in bestaande gebouwen.

Een bouwaanvraag voor het oprichten van een stapelplaats werd op 27 september 1994 ongunstig geadviseerd (zie advies in bijlage).

De exploitatie van de inrichting stemt niet overeen met de bestemmingsvoorschriften die van toepassing zijn voor het gebied waarin de inrichting is gelegen. In toepassing van artikel 45, §6 van de stedenbouwwet kan bij het verlenen van een gunstig advies betreffende de milieuvergunning van deze voorschriften afgeweken worden op voorwaarde dat de ruimtelijke ordening niet wordt geschaad.

Gelet op de grootschaligheid van de inrichting lijkt bij de voorgenomen uitbreiding de ruimtelijke draagkracht van het gebied te zullen worden overschreden.

De vraag kan worden gesteld of het wenselijk is thans op deze locatie nog belangrijke investeringen (nieuw magazijn en waterzuiveringsstation) te honoreren met een milieuvergunning, die de bedrijvigheid daardoor voor onbepaalde duur zullen bestendigen. Mijn bestuur is van oordeel dat een milieuvergunning voor beperkte duur met het oog op een herlocalisatie veeleer

is aangewezen mits de hinder tot een voor de woonomgeving aanvaardbaar niveau kan worden beperkt.

Volledigheidshalve vermeld ik nog dat in tegenstelling tot wat in het besluit van de bestendige deputatie wordt vermeld, de inrichting gelegen is op de percelen kadastraal gekend 2° afdeling, sectie D nr. 715s en nr. 716y.

Voor de Directeur-generaal,
De Directeur-ingenieur,
ir. G. SAGON".

Op 19 oktober 1994 brengt het bestuur ruimtelijke ordening een tweede en dit keer gunstig advies uit, dat wordt beschouwd als een "rectificatie aan het op 30 september ll. uitgebracht advies".

Dit advies luidt als volgt :

"Naar aanleiding van de ontvangst van aanvullende informatie van onze buitendienst heb ik de eer de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie hierbij volgende rectificatie aan het op 30 september ll. uitgebracht advies over te maken.

Het uitgebrachte ongunstig advies van 27 september 1994 voor de bouwaanvraag voor het oprichten van een stapelplaats was gebaseerd op onduidelijkheden in het dossier en een foutieve interpretatie omtrent de herbruik van een in overtreding opgerichte koepelloods.

Op 14 oktober 1994 werd door onze provinciale directie Oost-Vlaanderen dan ook het aanvankelijk uitgebrachte ongunstig advies gewijzigd in een gunstig advies.

Bij een plaatsbezoek is tevens nog gebleken dat de voorgestelde uitbreiding met het magazijn in de totaliteit van de bedrijvigheid van ondergeschikt belang is en eerder van aard is dat de bestaande hinder zal worden verminderd gelet op de voorgestelde inplantingsplaats van het magazijn en aanleg van een bufferzone en de uitvoering van onder meer eenrichtingsverkeer voor in- en afvoertransport.

Tevens dient de bouw van het geplande waterzuiveringsstation aanzien als een milieutechnisch saneringswerk.

Mijn bestuur is bijgevolg van oordeel dat, gelet op het feit dat het om een sinds jaar en dag bestaande bedrijvigheid gaat en de impact van de uitbreiding op de totaliteit van de bedrijvigheid verwaarloosbaar is, kan gesteld worden dat de inrichting nog verenigbaar is met de ruimtelijke draagkracht van de omgeving. Derhalve wordt, hoewel de exploitatie van de inrichting niet in overeenstemming is met de bestemmingsvoorschriften die van toepassing zijn voor het gebied waarin de inrichting is gelegen, over de inrichting een gunstig advies uitgebracht mits de hinder voor de woonomgeving tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt.

Het voorstellen van de voorwaarden, nodig om de hinder van de inrichting te beperken tot een voor de woonomgeving aanvaardbaar niveau, behoort tot de bevoegdheid van het Bestuur Milieuvergunningen.

Voor de Directeur-generaal,
De Directeur-ingenieur,
ir. G. SAGON".

(c) Op 3 oktober 1994 brengt de eerstaanwezende inspecteur hoofd van dienst van het bestuur milieuvergunningen, na een omstandige milieutechnische analyse, volgend advies uit :

"Voorwaardelijk gunstig voor een termijn van 5 jaar voor te herlocaliseren".

De ingenieur voegt daar op 4 oktober 1994 aan toe wat volgt :

"Grotendeels akkoord met dit verslag. De vraag stelt zich of volledige sanering van het bedrijf op zijn huidige plaats echt onmogelijk is. Om daar te kunnen over oordelen ontbreken de nodige elementen in het dossier.

Advies : voorstel tot het verlenen van een vergunning voor 1 jaar op proef, periode tijdens dewelke een uitvoerig omgevingsrapport (kleine MER) opgesteld wordt. Dan kan er ten gronde geoordeeld worden".

(d) Op 25 augustus 1994 brengt de OVAM een gunstig advies uit.

(e) Op 18 november 1994 stelt de gewestelijke milieuvergunningscommissie voor om het beroep gedeeltelijk gegrond te verklaren, en enkele wijzigingen aan te brengen aan de beslissing van de bestendige deputatie.

Deze voorgestelde wijzigingen hebben betrekking op de op te leggen bijzondere milieuvoorwaarden.

2.7. In het kader van de beroepsprocedure wordt ook briefwisseling gevoerd.

We vermelden wat volgt :

(a) Met een schrijven van 2 augustus 1994 laat de n.v. UTEXBEL aan AMINAL weten dat zij wenst gehoord te worden door de gewestelijke milieuvergunningscommissie.

(b) Op 7 september 1994 wordt door een aantal verantwoordelijken van het "buurtcomité ter bescherming van de woonomgeving Maghermanlaan 9600 Ronse" nogmaals een schrijven gestuurd naar de gemeenschapsminister bevoegd voor het leefmilieu, waarin wordt aangedrongen op een spoedige afhandeling van het dossier en waarin nogmaals een aantal bezwaren worden geuit.

(c) Met een aangetekend schrijven van 27 september 1994, gericht aan de gemeenschapsminister bevoegd voor het leefmilieu, dient de n.v. UTEXBEL een omstandige repliek in tegen het ingediende beroep.

2.8. Eveneens tijdens de beroepsprocedure, op 10 november 1994, rondt "DYNAMIC ENGINEERING. Noise and Vibration Consultants" haar "volledig akoestisch onderzoek" af met betrekking tot de n.v. UTEXBEL.

In het besluit van die studie staat te lezen wat volgt :

"Momenteel worden tengevolge van de activiteiten van het bedrijf UTEXBEL te hoge geluidsniveaus waargenomen in de omgeving. Aan de kant van de Maghermanlaan bedraagt het specifiek niveau van de inrichting 34 tot 43 dB(A) ter hoogte van de woningen. Aan de kant van de Zonnestraat is dit 42 tot 49 dB(A).

Om deze niveaus te reduceren dienen een 36-tal bronnen gesaneerd te worden overeenkomstig tabel 5. Dit kan door omkasting, plaatselijke afscherming of het plaatsen van dempers in de betreffende kanalen.

Ten gevolge van deze saneringsmaatregelen blijft het geluidsniveau ter hoogte van de woningen aan de Maghermanlaan beneden de 35 dB(A). Aan de kant van de Zonnestraat zal het specifiek niveau van de inrichting variëren tussen 36 en 40 dB(A)".

2.9. Op 12 december 1994 wordt het thans bestreden besluit genomen. Het beroep wordt gedeeltelijk gegrond verklaard in die zin dat een aantal bijzondere voorwaarden worden opgelegd.

De milieuvergunning wordt verleend, met toepassing van artikel 45, §§ 6 en 7, van de stedenbouwwet van 29 maart 1962, ingevoegd bij het decreet van 23 juni 1993 houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw.

2.10. Bij arrest nr. 54.031 van 27 juni 1995 wordt de tenuitvoerlegging van het besluit van 12 december 1994 geschorst;

3. De rechtspleging

Overwegende dat verzoekers op 11 januari 1996 een "memorie van wederantwoord op de vordering tot tussenkomst" hebben ingediend; dat aangezien een dergelijk stuk niet in het procedurereglement is voorzien, het uit de debatten moet worden geweerd;

4. De door de tussenkomende partij opgeworpen exceptie "van ontstentenis van belang om de middelen te handhaven"

4.1. Overwegende dat in het in het auditoraatsverslag onderzocht eerste middel de schending wordt aangevoerd van het gewestplan Oudenaarde, vastgesteld

bij koninklijk besluit van 24 februari 1977, van de artikelen 5, 1.0., en 6, 1.2.3., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, en van artikel 45, §§ 6 en 7 van de stedenbouwwet van 29 maart 1962, ingevoegd bij decreet van 23 juni 1993, alsmede van het redelijkheidsbeginsel; dat het middel in wezen er op neerkomt dat een gigantisch industrieel bedrijf zoals dat van de tussenkomende partij niet verenigbaar is met de bestemmingsvoorschriften van de artikelen 5, 1.0., en 6, 1.2.3., van voornoemd inrichtingsbesluit van 28 december 1972 en dat op onrechtmatige wijze gebruik is gemaakt van de afwijkingsmogelijkheid voorzien in voornoemd artikel 45, §§ 6 en 7, van de stedenbouwwet;

4.2.1. Overwegende dat voorafgaandelijk aan haar verweer ten gronde tegen voornoemd middel alsook tegen de overige middelen, de tussenkomende partij in haar verzoekschrift tot tussenkomst een "exceptie van ontstentenis van belang om de middelen te handhaven, rekening houdend met de exceptie van onwettige vaststelling van de bestaande toestand van het gewestplan Oudenaarde" opwerpt; dat zij betoogt dat noch bij de vaststelling van het ontwerp-gewestplan op 5 maart 1974, noch bij de vaststelling van het gewestplan op 24 februari 1977, de bestaande toestand op een feitelijk correcte wijze is weergegeven, dat met name bij de inkleuring van het bestemmingsplan van het gewestplan nagelaten werd het bedrijf UTEXBEL op correcte wijze weer te geven, dat op deze kaart enkel de ruimtelijke weergave vermeld staat van het bedrijf met inbegrip van de gebouwen die reeds bestonden vóór 1940 en de gebouwen van het bedrijf CAMBIER, dat deze gebouwen overeenkomen met de nummers 1 (UTEXBEL) en 9 (CAMBIER) op de luchtfoto van 3 september 1995, dat op het ogenblik dat het ontwerp-gewestplan werd vastgesteld, namelijk 5 maart 1974, reeds waren opgericht :

- "- het gebouw nr. 2 op voormelde luchtfoto, zijnde de weverij, die toen reeds geherlocaliseerd werd, komende van de Fabrieksstraat en in 1964 opgericht,
- het gebouw nr. 3 op voormelde luchtfoto, zijnde de stukververij, die toen eveneens reeds geherlocaliseerd werd, komende van de Spinsterstraat en in 1970 opgericht,
- het gebouw nr. 4 op voormelde luchtfoto, zijnde het administratief gebouw, opgericht in 1971",

dat de gebouwen "nrs. 2, 3 en 4" niet aangegeven zijn op het bestemmingsplan van het gewestplan Oudenaarde, dat de ruimtelijke weerslag van deze kennelijk onjuiste weergave van de omvang van het bedrijf bij de vaststelling van het gewestplan nog duidelijker wordt wanneer voormeld bestemmingsplan vergeleken wordt met het uittreksel uit het kadasterplan, met de weergave van de gebouwen van het bedrijf

UTEXBEL anno 1994, en met het orthofotoplan met de weergave van de gebouwen UTEXBEL anno 1990, dat uit voormelde stukken met zekerheid blijkt dat de huidige omvang van het bedrijf, wat productieruimte en administratief centrum betreft, reeds bestond ten tijde van de vaststelling van het gewestplan op 24 februari 1977 en zelfs ten tijde van de vaststelling van het ontwerp-gewestplan op 5 maart 1974, "terwijl nochtans deze ruimtelijke omvang niet vermeld was", noch op het ontwerp-gewestplan, noch op het gewestplan; dat de tussenkomen de partij voorts stelt dat overeenkomstig artikel 12 van de wet van 29 maart 1962 het ontwerp-gewestplan nochtans de bestaande toestand dient aan te geven, dat, indien de bestaande toestand onjuist werd weergegeven, het openbaar onderzoek en de adviesprocedure op een onjuiste basis geschiedde en alleszins niet vaststaat dat de bevoegde overheid, mocht zij over de juiste informatie inzake de bestaande toestand hebben beschikt, eenzelfde bestemming zou hebben vastgesteld; dat de tussenkomen de partij stelt dat "de originele orthofotoplannen, die deel uitmaken van het ontwerp-gewestplan en van het gewestplan Oudenaarde zullen doen blijken dat er voor de opmaak van het betrokken gewestplan gebruik werd gemaakt van compleet verouderde orthofotoplannen, die in elk geval moeten dateren van vóór 1964, nu het gebouw 'nr.2', opgericht in 1964, niet vermeld is op het toepasselijk bestemmingskaartblad van het gewestplan Oudenaarde"; dat zij vraagt dat het Auditoraat de desbetreffende originele orthofotoplannen zou opvragen, zodat kan worden vastgesteld dat gebruik werd gemaakt van compleet verouderde orthofotoplannen; dat de tussenkomen de partij haar betoog ter ondersteuning van de exceptie van onwettigheid besluit met de opmerking dat, aangezien het gewestplan Oudenaarde niet op regelmatige wijze is tot stand gekomen, logischerwijze geen rekening gehouden kan worden met het thans opgeheven artikel 22 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, dat destijds het lot regelde van wat thans de zonevreemde bedrijven worden genoemd en krachtens hetwelk dergelijke bedrijven nog verder mochten exploiteren tot afloop van de vergunningsduur en behoudens verlenging gedurende een periode van maximaal tien jaar;

4.2.2. Overwegende dat in de laatste memorie, ingediend na het auditoraatsverslag van 21 maart 1996, de tussenkomen de partij nog stelt wat volgt :

"Het onderzoek naar de aanduiding van de bestaande toestand in het gewestplan Oudenaarde werd uitgevoerd op het Hoofdbestuur Stedenbouw, teneinde zowel de orthofotoplannen, de kaarten met de bestaande en juridische toestand als de gewestplannen op schaal 1/10.000 te kunnen raadplegen die op het gemeentehuis te Ronse niet ter inzage lagen.

Bij dit onderzoek, waarvan in bijlage het uitgebreid verslag gevoegd wordt, zijn volgende stukken naar voren gekomen :

- De kaart met de bestaande en juridische toestand betreft een grafische weergave van de toestand ter plaatse anno 1961. De bestaande toestand dient derhalve afgeleid te worden uit topografische kaarten die, volgens de verklaring op de kaarten zelf, werden opgemaakt op basis van luchtopnamen uit 1959 en verdere opmeting en aerofotogrammetrie in 1960-1961.

Derhalve geeft de kaart met de bestaande toestand een volledig verouderd beeld weer en wordt meer bepaald het bedrijf van tussenkomende partij 4 maal kleiner weergegeven dan het in werkelijkheid was bij de totstandkoming van het gewestplan.

De kaart bevat verder geen enkele aanduiding van de afgeleverde bouw en exploitatievergunningen van tussenkomende partij.

- Het orthofotoplan, gevoegd bij het gewestplan betreft een opname van het jaar 1971.

Verder zal echter uit de vaststellingen van landmeter DE LANNOY blijken dat het orthofotoplan nog een zwart-wit opname betreft en wegens een aantal onduidelijkheden niet zijn corrigerende functie ten aanzien van de kaart van 1961 heeft kunnen vervullen.

- De bestemmingskaart van het gewestplan tenslotte toont het bedrijf, zoals het - verkeerdelijk - afgebeeld stond op de kaart met de bestaande toestand uit 1961, dit wil zeggen 4 maal kleiner dan het bedrijf in werkelijkheid was.

De weergave op het gewestplan zelf toont derhalve aan dat de betrokken overheden zich hebben laten misleiden omtrent de werkelijk bestaande toestand en zich meer bepaald gebaseerd hebben op de oude kaart van 1961 en de toestand weergegeven op het orthofotoplan niet juist hebben ingeschat.

- Bij het gewestplan zijn geen verdere kaarten of plannen gevoegd met een tot in 1974 of 1977 geactualiseerde bestaande toestand of met de aanduiding van de juridische toestand.

(...)

Over de moeilijke leesbaarheid van het orthofotoplan schrijft landmeter DE LANNOY het volgende p. 2 van zijn verslag :

'De orthofotoplannen hebben deze rol in casu evenwel niet kunnen vervullen om volgende redenen :

- de foto zijn zwart-wit opnamen waardoor de verschillen tussen bebouwd-onbebouwd-braakliggend zeer moeilijk te onderscheiden zijn,
- een vergelijking en het vaststellen van verschillen tussen een toestand weergegeven op een tekening (kartografische kaart) en een foto (orthofotoplan) is zeer moeilijk zonet onmogelijk om reden van de zeer verschillende wijze van weergave. Zelfs bij ongewijzigde toestand in bepaald gebied verkrijgt de waarnemer toch een verschillend beeld tussen de tekening en de foto.
- het onderscheid tussen de verschillende functies van gebouwen zoals woonhuizen, bedrijfsgebouwen, scholen, gemeenschapsvoorzieningen enz... zijn helemaal niet waarneembaar. Dit is gedeeltelijk wel het geval op een topografische kaart waar, door het gebruik van verschillende voorstellingswijzen, een tekening 'verlucht' wordt en dus beter leesbaar is. (zie legende bijlage 1)

Zo kan bij nazicht van het orthofotoplan (kaartblad 29d8), waarbinnen het bedrijfsterrein van N.V. UTEXBEL is gesitueerd, eigenlijk niet vastgesteld worden dat bijkomende bedrijfsgebouwen werden opgericht ten opzichte van de toestand op de topografische kaart (bouwvergunningen dd. 03/06/1969 en 17/03/1970). De dakvorm (plat dak) en de materiaalkeuze (roofing) geven op de foto dezelfde lichtgrijze vlek dan een perceel braakliggend terrein of een perceel land. (zie bijlage 2)

De kennis en de beoordeling van de feitelijke toestand op basis van de orthofotoplannen is bijgevolg zeer beperkt, zelfs misleidend en kan dus

niet als aanvulling van de kaarten met bestaande en juridische toestand worden beschouwd'.

Ook de besprekingen binnen het college van burgemeester en schepenen van de stad Ronse over het ontwerp-gewestplan tonen aan dat de gemeente, als adviserende overheid, is uitgegaan van een verkeerde feitelijke toestand.

Tussenkomende partij verwijst naar een document dat zij verkregen heeft op de technische dienst van de stad Ronse en waarin opmerkingen geformuleerd worden over de bestemming in het ontwerp-gewestplan. Bij deze opmerkingen hoort een kaart, waarop de plaatsen waarover deze opmerkingen handelen, aangeduid worden. Het betreft hier een copie van de kaart met de bestaande toestand uit 1961, waarop het bedrijf derhalve in zeer beperkte vorm te zien is.

Bijgevolg waren de betrokken overheden duidelijk niet correct en volledig ingelicht over het feit dat het bedrijf van tussenkomende partij in feite vier maal zo groot was als aangeduid.

In ieder geval bestond er een tegenstrijdigheid tussen de aanduiding van de feitelijke toestand op de kaart met de bestaande toestand uit 1961 en het orthofotoplan van 1971, zodat, voor een correcte voorlichting van de overheden die in de vaststellingsprocedure tussenkomen, de grafische voorstelling alleen niet volstond. Overeenkomstig voormelde rechtspraak had op een andere wijze moeten aangeduid worden wat de werkelijke feitelijke toestand was, nl. door de vermelding van de bouw- en exploitatievergunningen die aan het bestaande bedrijf waren verleend, of door aanpassing van de topografische kaart van 1961.

Dit is niet gebeurd.

(...)

(Het) arrest (nr. 25.438 van 6 juni 1985 inzake DE WISPELAERE) geeft bovendien aan dat de bestaande toestand moet worden aangeduid, zoals die bestond 'op het tijdstip dat het ontwerp van bestemmingsplan wordt opgemaakt'.

Het ontwerp van bestemmingsplan dateert in casu van 5 maart 1974, zodat zelfs het onduidelijke orthofotoplan (1971) verouderd is en zeker de kaart met de bestaande toestand zelf (1961).

(...)

Daar het gewestplan is opgemaakt in februari 1977, dient de bestaande toestand van het jaar 1977 weergegeven te zijn en zijn het orthofotoplan en de kaart met de bestaande toestand respectievelijk 6 en 16 jaar te oud.

Dit gebrek aan actualisering van de kaarten met de bestaande toestand, is op zich reeds voldoende om de schending van artikel 12 van de Stedenbouwwet vast te stellen.

(...)

Uit de hierboven geciteerde arresten volgt alleszins dat de bestaande toestand ook de rechtstoestand omvat en dat derhalve alle bestuurlijke beslissingen, waaronder de afgeleverde bouwvergunningen, moeten weergegeven worden. Mutatis mutandis dienen ook de afgeleverde exploitatievergunningen te worden vermeld, zodat een juist inzicht kan verworven worden over de activiteiten ter plaatse.

In casu is geen van beide gebeurd.

Voormelde rechtspraak herhaalt bovendien dat 'de uitgevoerde bouwwerken' moeten aangeduid worden. In casu voldoet de kaart met de bestaande toestand uit 1961 niet aan deze voorwaarde en is het orthofotoplan uit 1971 totaal onduidelijk, dermate dat de overheid er bij de vaststelling van het gewestplan geen rekening mee heeft gehouden en op het bestemmingsplan de achterhaalde feiten weergeeft.

(...)

De hierboven aangetoonde kennelijk onvolledige en dus onjuiste vermelding van de bestaande feitelijke en juridische toestand heeft derhalve voor gevolg dat het gewestplan Oudenaarde voor wat betreft de eigendom van tussenkomende

partij, onwettig is, want strijdig met artikel 12, eerste lid, 1° van de stedenbouwwet en aangetast is door machtoverschrijding.

De onvolledigheid bestaat uit volgende elementen :

- de kaart met de bestaande toestand dateert van 1961, het orthofotoplan van 1971,
- op geen van beide kaarten is de juridische toestand aangeduid, zijnde de bouwen en exploitatievergunningen die voor het bedrijf werden afgeleverd,
- de feitelijke toestand is onvolledig en foutief weergegeven op de kaart met de bestaande toestand en op het gewestplan zelf, nl. veel kleiner dan in werkelijkheid,
- de feitelijke toestand is op het orthofotoplan te onduidelijk weergegeven zodat dit orthofotoplan zijn corrigerende functie niet heeft kunnen uitoefenen, zoals blijkt uit de foutieve aanduiding van de toestand op het bestemmingsplan.
(...)"

4.3. Overwegende dat in haar laatste memorie de tussenkomende partij voor het eerst "een tweede reden" opgeeft om het gewestplan Oudenaarde onwettig te noemen, te weten dat de Koning, bij de definitieve vaststelling van het gewestplan zonder motivering is afgeweken van het advies van de Regionale Commissie van Advies en dat voor deze handelswijze geen steun gevonden kan worden in de resultaten van het openbaar onderzoek of de raadplegingen van de betrokken besturen; dat de tussenkomende partij in dat verband stelt dat de Koning in het definitief gewestplan heeft beslist de bestemming tot woongebied van culturele, historische en/of esthetische waarde niet te beperken tot het gebied voorgesteld in het ontwerp-gewestplan, doch de oppervlakte ervan te verviervoudigen waardoor het bedrijf van de tussenkomende partij getroffen wordt, dat deze bestemmingswijziging ten aanzien van het ontwerp-gewestplan dat voor het betrokken gebied in de bestemming woongebied had voorzien geen steun kan vinden in de resultaten van het openbaar onderzoek of in de adviezen van de betrokken overheden, nu in geen enkele opmerking of in geen enkel bezwaar de vergroting van het woongebied van culturele, historische en/of esthetische waarde werd voorgesteld, wel integendeel; dat de tussenkomende partij daaraan toevoegt dat de Regionale Commissie van Advies voor de streek Oost-Vlaanderen voorgesteld had om het woongebied van culturele, historische en/of esthetische waarde te behouden zoals voorgesteld in het ontwerpplan, dat de Koning zijn beslissing om af te wijken van het advies van de Regionale Commissie en het woongebied van culturele, historische en/of esthetische waarde te vergroten, derhalve uitdrukkelijk diende te motiveren, dat in het besluit tot vaststelling van het gewestplan Oudenaarde geen enkele verwijzing, laat staan motivering, is te vinden voor de afwijking van het advies van de Regionale Commissie met betrekking tot het vergroten van het woongebied van culturele, historische en/of esthetische waarde; dat zij nog aanstipt dat voor haar alleszins geen verplichting bestond tot het indienen van een bezwaarschrift tegen de bestemming

woongebied van het ontwerp-gewestplan, vooreerst, omdat in het ontwerp-gewestplan haar bedrijf nog niet opgenomen was in het woongebied van culturele, historische en/of esthetische waarde, maar in het gewone woongebied, voorts omdat het de zaak is van de administratieve overheid de bestaande toestand juist te bepalen, tenslotte omdat op grond van de toen geldende voorschriften en opvattingen het niet meer dan normaal was dat bestaande bedrijven, die in het woongebied opgenomen werden, hun uitbreidingsmogelijkheid zouden behouden; dat zij desbetreffend nog doet gelden dat in de officiële toelichting bij het voorontwerp van gewestplan van het Ministerie van Openbare Werken staat te lezen dat "het nooit de bedoeling is geweest om nu alle industrieën te verplichten zich te verplaatsen naar de aangeduide industriezone (,dat) terplaatse gegroeide bedrijven vanzelfsprekend in de woonzone gevestigd mogen blijven en eventuele verdere uitbreiding slechts geweigerd zal worden wanneer de industrie als hinderlijk voor de woonzone kan worden beschouwd (lawaai, water- en luchtvervuiling, trillingen, geuren, verkeer ...)", dat in dezelfde zin in de bijzondere voorschriften van het ontwerp-gewestplan Oudenaarde is bepaald in artikel 2 dat "bestaande kleine en middelgrote ondernemingen waarvan de lokalisatie niet in overeenstemming is met de bestemming gegeven in het ontwerp-gewestplan ter plaatse kunnen uitbreiden indien dit niet hinderlijk is voor hun omgeving", dat ook het toenmalige artikel 21 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen de uitbreiding van zonevreemde bedrijven mogelijk maakte, dat in het advies van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen over het ontwerp-gewestplan overwegingen voorkomen die aantonen dat ook de betrokken besturen van oordeel waren dat bestaande zonevreemde bedrijven moesten kunnen worden uitgebouwd en dat daarin werd gesteld "dat de vraag rijst of wel voldoende gelegenheid geboden wordt tot de vestiging van nieuwe of de uitbouw van bestaande bedrijven", dat aangezien het openbaar onderzoek over het ontwerp-gewestplan georganiseerd is op grond van voormelde toelichting en voorschriften, geen van de plaatselijke bedrijven, gelegen in de betrokken woonzone (een 30-tal) een bezwaarschrift heeft ingediend, daar het toen noch bij de tussenkommende partij, noch bij de omliggende bedrijven, noch bij de betrokken overheden als een probleem voorkwam dat bedrijven, gelegen in de woonzone, zouden uitbreiden; dat zij benadrukt dat, had er niet op misleidende wijze gestaan in het ontwerp-gewestplan Oudenaarde dat de bestaande bedrijven konden uitbreiden, zij zich uiteraard zou hebben verzet tegen de voorgenomen bestemming woongebied (later gewijzigd in de bestemming woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde); dat zij opmerkt dat de bepaling in de

toelichting bij het gewestplan Oudenaarde dat "de bedrijven gelegen binnen de woongebieden(...) hun statuut voor zover het verantwoord is (dienen) te verkrijgen via gemeentelijke plannen van aanleg" niet dezelfde waarborgen had als het artikel 2 van het ontwerp-gewestplan;

4.4. Overwegende dat de tussenkomende partij in de zaak A. 62.433/VII-12.975, waarin dezelfde verzoekers de vernietiging vorderden van de aan de tussenkomende partij verleende bouwvergunning voor het oprichten van een stapelplaats aan de Maghermanlaan te Ronse, eveneens in haar laatste memorie voor het eerst dezelfde nieuwe onwettigheden aanvoerde waarmee het gewestplan Oudenaarde zou zijn behept; dat aangezien de Raad van State in zijn arrest nr. 58.935 van 28 maart 1996 heeft geoordeeld dat de tussenkomende partij deze onwettigheden in limine litis had moeten opwerpen, deze partij thans in haar laatste memorie ingediend na het auditoraatsverslag van 21 maart 1996, vraagt om desgevallend de zaak te laten behandelen door de algemene vergadering van de afdeling administratie, bij toepassing van artikel 92 van de gecoördineerde wetten, dit om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren, en indien de Raad van oordeel zou zijn dat geen toepassing van evengenoemd artikel zou worden gemaakt om aan het Arbitragehof volgende prejudiciële vraag te stellen :

"Houden de artikelen 21 en 21bis van de gecoördineerde wetten op de Raad van State een schending in van de grondwettelijk gewaarborgde regels van de gelijkheid en de niet-discriminatie, doordat deze artikelen met zich brengen dat de tussenkomende partij weliswaar toegelaten wordt een toelichtende memorie en een laatste memorie in te dienen, doch deze memories geen nadere toelichting meer zouden mogen inhouden van de in de vordering tot tussenkomst in limine litis opgeworpen exceptie van onwettigheid (van het gewestplan Oudenaarde) ex artikel 159 Grondwet, terwijl nochtans krachtens artikel 13 van de Grondwet niemand tegen zijn wil kan worden afgetrokken van de rechter die de wet hem toekent en krachtens artikel 6 EVRM iedereen recht heeft op een fair proces en terwijl de onwettigheidsexceptie ex artikel 159 Grondwet ambtshalve dient onderzocht te worden door elk met rechtspraak belast orgaan?";

dat zij in haar laatste memorie, ingediend na het aanvullend auditoraatsverslag van 30 mei 1996, die vraag als volgt wijzigd :

"Houden de Gecoördineerde Wetten op de Raad van State, in het bijzonder de artikelen 21 en 21bis, een schending in van de grondwettelijk gewaarborgde regels van de gelijkheid en de niet-discriminatie, doordat deze artikelen met zich brengen dat de tussenkomende partij weliswaar toegelaten wordt binnen een opgelegde termijn een toelichtende memorie en een laatste memorie, middels toelating van de Raad in een eerder arrest dat de schorsing van de bestreden akte beveelt, in te dienen, doch de laatste memorie geen nadere toelichting meer zou mogen inhouden van de in de vordering tot tussenkomst

in limine litis opgeworpen exceptie van onwettigheid (van het gewestplan Oudenaarde) ex artikel 159 van de Grondwet, alhoewel zowel de verzoekende partij, als de verwerende partij nog wel de gelegenheid hebben om in een laatste memorie alle argumentatie aan te voeren respectievelijk ter ondersteuning en ter weerlegging van de annulatiemiddelen, terwijl nochtans krachtens artikel 13 van de Grondwet niemand tegen zijn wil kan worden afgetrokken van de rechter die de wet hem toekent en krachtens artikel 6 EVRM iedereen recht heeft op een fair proces, waar de procespartijen met gelijke wapens moeten kunnen strijden?";

4.5. Overwegende dat verzoekers in hun laatste memorie, neergelegd na het auditoraatsverslag van 30 mei 1996, repliceren dat de stelling van de tussenkomende partij dat er voor de opmaak van het betrokken gewestplan gebruik zou zijn gemaakt van compleet verouderde orthofotoplannen "die in elk geval dateren van voor 1964" totaal onjuist is, dat zij deze plannen, die zij gehaald hebben bij het bestuur ruimtelijke ordening Brussel, reeds ter griffie van de Raad van State hebben neergelegd en dat daarop het bedrijf van de tussenkomende partij in zijn volledige uitbouw op datum van 24 februari 1977 staat afgebeeld; dat, wat de nieuwe aangevoerde onwettigheden betreft, zij onder meer doen gelden, ten eerste, dat aangezien "de bestreden milieuvergunning reeds onverenigbaar is met het woongebied op zich (dus zonder de overdruk) (...), de overdruk (als woongebied met cultureel, historisch en/of esthetische waarde) die volgens hen wel degelijk volkomen wettig geschiedde, zelfs eigenlijk niet ter discussie komt, en ten tweede dat op het ogenblik van de totstandkoming van het gewestplan het bedrijf van de tussenkomende partij zeker geen kleine of middelgrote onderneming was maar een groot industrieel bedrijf van textielververij en textielweverij, te beschouwen als een "gevaarlijk, ongezond en hinderlijk bedrijf", zodat de weglating van artikel 2 van het bijzonder voorschrift van het ontwerp-gewestplan Oudenaarde "in casu niet aan de orde (is)";

4.6.1. Overwegende dat de tussenkomende partij de hiervoren uiteengezette "aspecten" die volgens haar tot de onwettigheid moeten leiden van de wijze waarop het gewestplan finaal werd vastgesteld, als volgt samenvat :

- "1. de gebrekkige aanduiding van de bestaande toestand in het gewestplan (artikel 12, 1° van de stedenbouwwet);
2. de onregelmatige wijziging van de bestemming van het gewestplan ten aanzien van de bestemming aangeduid in het ontwerp-gewestplan (artikel 9 juncto artikel 13 van de stedenbouwwet, vóór de wijziging bij Decreet van 22 december 1993;
3. de kennelijke verschalking van de betrokkenen, waaronder de tussenkomende partij, in de rechtmatige verwachtingen na kennisname van het ontwerp-gewestplan in het kader van het openbaar onderzoek door wijziging van de

bijzondere voorschriften ten aanzien van deze opgenomen in het ontwerp-gewestplan (artikel 9 juncto artikel 13 van de stedenbouwwet, voor de wijziging bij Decreet van 22 december 1993)";

4.6.2.1. Overwegende, wat betreft de door de tussenkomende partij in haar verzoekschrift tot tussenkomst opgeworpen exceptie van onwettigheid van het gewestplan Oudenaarde, afgeleid uit een verkeerde aanduiding van de bestaande toestand en zoals verder geadstrueerd in haar laatste memorie, dat artikel 12 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw bepaalt :

"Het gewestplan bevat :

- 1° de aanduiding van de bestaande toestand;
- 2° de maatregelen van aanleg, vereist om te voldoen aan de economische en sociale behoeften van het gewest;
- 3° de maatregelen ter verbetering van het net der voornaamste verkeerswegen.

Het kan eveneens bevatten :

- 1° algemene voorschriften van esthetische aard;
- 2° geheel of ten dele de zaken die in een gemeentelijk algemeen plan zijn opgenomen overeenkomstig de navolgende opsomming.

Wanneer er een streekplan bestaat, richt het gewestplan zich naar de aanwijzingen en bepalingen ervan en vult ze aan. Het kan er desnoods van afwijken";

4.6.2.2. Overwegende dat de bestemmingsplannen van het ontwerp-gewestplan en van het gewestplan de maatregelen, voorschriften en bestemmingen die in het aangehaalde wetsartikel worden genoemd, vaststellen; dat zij niet strekken tot het aanduiden van de bestaande toestand; dat het bodemplan ervan derhalve, in tegenstelling tot hetgeen de tussenkomende partij betoogt, er niet op gericht is weer te geven wat bestaat; dat wat op het bodemplan is weergegeven, evenmin tot doel heeft de belanghebbenden of de overheden die worden geraadpleegd of moeten beslissen, voor te lichten; dat dit het oogmerk is van de kaarten van de bestaande toestand;

4.6.2.3. Overwegende dat de bij het aangehaalde wetsartikel bedoelde bestaande toestand de aanduiding moet bevatten van de bestemming die het gebied, bestreken door het ontwerp-gewestplan reeds in feite en in rechte heeft gekregen; dat de verplichting de gegevens omtrent wat bestaat kenbaar te maken, de belanghebbende particulieren alsook de te raadplegen overheden en zij die uiteindelijk moeten beslissen over de in het definitief gewestplan vast te leggen bestemmingen en voorschriften, moet in staat stellen een correct inzicht te krijgen en een juist oordeel te vormen; dat de bestaande toestand bestaat uit de bestaande

juridische toestand en uit de bestaande feitelijke toestand; dat de bestaande juridische toestand wordt aangeduid op de kaarten met de juridische toestand; dat de bestaande feitelijke toestand wordt aangeduid op de orthofotoplannen; dat de kaarten met de bestaande juridische toestand de bestaande en de niet vervallen verkavelingsvergunningen vermelden met hun omtrek en het nummer waaronder zij werden verleend, alsook de algemene en bijzondere plannen van aanleg met de grenzen van het gebied dat zij beheersen en de datum van hun goedkeuring; dat dezelfde kaarten geen melding maken van de exploitatievergunningen omdat de vergunde industriële bedrijvigheid de bestemming van de grond niet determineert, noch van de verleende bouwvergunningen, indien de vergunde werken zichtbaar zijn op de orthofotoplannen die de bestaande feitelijke toestand weergeven, of hun bestaan niet relevant is voor een behoorlijke voorlichting, in acht genomen dat het vast te stellen gewestplan geen gedetailleerde bestemmingen en voorschriften bevat; dat voorts, zoals reeds werd gewezen in het arrest nr. 58.935 van 28 maart 1996 het bodemplan van de kaarten met de juridische toestand -waarop in overdruk de vereiste juridische gegevens worden aangeduid- de bestaande juridische toestand niet weergeeft en -net zo min als dat van het bestemmingsplan- niet strekt tot voorlichting van de particulieren of van de overheden die bij de totstandkoming van het gewestplan betrokken zijn of over het ontwerp-gewestplan advies moeten uitbrengen; dat het terzake dan ook zonder belang is dat het bedoelde bodemplan uit 1961 zou dagtekenen; dat uit de enkele omstandigheid dat de directeur der openbare werken van de stad Ronse op dat bodemplan aantekeningen zou hebben gemaakt ten behoeve van het college van burgemeester en schepenen, niet afgeleid kan worden dat de gemeenteraad bij het raadplegen of het inzien van de kaarten die de bestaande juridische toestand weergeven met het oog op het uitbrengen, wat het betrokken gebied betreft, van zijn advies over het ontwerp-gewestplan onvoldoende kennis heeft gehad van de bestaande juridische toestand; dat, anderdeels, de kaarten met de bestaande feitelijke toestand of de zogenaamde orthofotoplannen zwart-wit luchtfoto's zijn; dat die orthofotoplannen de kaarten met de bestaande juridische toestand aanvullen; dat terzake het orthofotoplan "Ronse 29 d 8" de feitelijke toestand fotografisch weergeeft zoals hij bestond in 1971; dat alle gebouwen van de n.v. UTEXBEL, die in dat jaar reeds opgericht waren, er zichtbaar op zijn, met name het gebouw nr. 1, opgetrokken vóór 1940, het gebouw nr. 2, opgetrokken in 1964, het gebouw nr. 3, opgetrokken in 1970, en het gebouw nr. 4, opgetrokken in 1971; dat de overige gebouwen die in 1982, 1988 en 1989, en dus na de vaststelling van het gewestplan, werden opgericht, uiteraard niet op het orthofotoplan van 1971 te zien zijn; dat het bedrijf zichtbaar is met afmetingen, contouren en sommige

architectonische details, als met name de sheddaken van de gebouwen 1 en 2; dat het orthofotoplan aantoont waaruit de bestaande toestand bestaat, namelijk omvangrijke fabrieksgebouwen, en het mogelijk maakt met kennis van zaken over de ordening van het gebied te beslissen; dat door de tussenkommende partij niet wordt beweerd, en evenmin uit de gegevens van de zaak blijkt dat tussen de datum van het orthofotoplan enerzijds en de datum van de voorlopige vaststelling van het ontwerp-gewestplan en van de vaststelling van het definitief gewestplan anderzijds, de bestaande toestand werd gewijzigd; dat er geen gegevens zijn die grond leveren om aan te nemen dat dit wel het geval zou zijn; dat alleszins bij de definitieve vaststelling van het gewestplan geen nieuwe kaarten of plannen die de bestaande toestand aanduiden, moesten worden opgemaakt; dat de exceptie ex artikel 159 van de Grondwet, zoals aangevoerd in het verzoekschrift en hangende de procedure verder uiteengezet, wordt afgewezen;

4.6.3. Overwegende, wat betreft de in de laatste memorie door de tussenkommende partij aangevoerde "tweede reden" om te besluiten tot de onwettigheid van het gewestplan Oudenaarde, dat een onderzoek naar de gegrondheid van die excepties zich slechts zou opdringen ingeval de tussenkommende partij daartoe het vereiste belang zou hebben; dat het te dezen in essentie gaat om, enerzijds, de schending van artikel 9 van de stedenbouwwet van 29 maart 1962 doordat de vervanging van de oorspronkelijke bestemming "woongebied" in het ontwerp-gewestplan door de bestemming "woongebied van culturele, historische en/of esthetische waarde" in het gewestplan Oudenaarde niet wettig is tot stand gekomen en, anderzijds, de schending van de redelijke verwachtingen van de gevestigde bedrijven in het bijzonder gelet op artikel 2 van het ontwerp-gewestplan waardoor de tussenkommende partij zich ervan heeft onthouden een bezwaarschrift in te dienen tijdens het onderzoek over het ontwerp-gewestplan;

4.6.3.1. Overwegende, wat het eerste argument betreft, dat het perceel waarvoor met toepassing van het toenmalig artikel 45, § 6, van de stedenbouwwet van 29 maart 1962 de bestreden milieuvergunning werd verleend, volgens het gewestplan Oudenaarde is gelegen in een woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde; dat het voorschrift gebied met culturele, historische en/of esthetische waarde, zoals bedoeld bij artikel 6, 1.2.3., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen enkel een nadere aanwijzing bevat die aan het betrokken woongebied wordt gegeven en tot doel heeft het behoud van

beeldbepalende elementen als dusdanig; dat de in het bestreden besluit vooropgestelde onverenigbaarheid van de inrichting met de gewestplanbestemming geen uitstaans heeft met die nadere aanwijzing, maar gestoeld is op de bestemming woongebied als dusdanig, gelet op het industrieel karakter van het bedrijf; dat dienvolgens de door de tussenkomende partij beweerde onwettige vervanging voor de bewuste gronden van de in het ontwerp-gewestplan vooropgestelde bestemming woongebied door de bestemming woongebied van culturele, historische en/of esthetische waarde, de tussenkomende partij in casu niet heeft geschaad; dat het eventueel gegrond bevinden van die grief de tussenkomende partij in de onderhavige zaak geen baat kan brengen en die grief bijgevolg onontvankelijk is;

4.6.3.2. Overwegende, wat de tweede grief betreft, dat het in het gewestplan weggelaten artikel 2 van het ontwerp-gewestplan luidt als volgt :

"Kleine en middelgrote ondernemingen

Bestaande ondernemingen waarvan de lokalisatie niet in overeenstemming is met de bestemming gegeven in het ontwerp-gewestplan, kunnen ter plaatse uitbreiden indien dit niet hinderlijk is voor de omgeving";

dat volgens de door de tussenkomende partij ingediende milieuvergunningsaanvraag alsook blijkens het bestreden besluit in het bedrijf 410 mensen zijn tewerkgesteld, dat het totaal geïnstalleerd vermogen 4.743 kW bedraagt, dat in de weverij 192 weefgetouwen zijn opgesteld alsook "talrijke toestellen voor de voorbereiding", dat ook in de stukververij meer dan 100 toestellen met een totaal vermogen van 2.814 kW zijn opgesteld, alsook nog opslagtanks en reservoirs, dat daarnaast het bedrijf onder meer nog een ketelhuis bevat, opslagruimtes voor garens en weefsels, algemene nutsvoorzieningen zoals luchtcompressoren, hoogspanningstransformatoren en een onderhoudswerkplaats met metaalbewerkingsmachines, dat de totale bedrijfsoppervlakte 4,5 ha bedraagt; dat uit de door de tussenkomende partij neergelegde foto's alsook uit de folder "UTEXBEL, de belangrijkste textielgroep" kan worden opgemaakt dat de bedrijfsgebouwen zelf een zeer grote oppervlakte beslaan; dat uit die elementen samengenomen in alle redelijkheid moet worden besloten dat de tussenkomende partij niet als een kleine noch als een middelgrote onderneming te beschouwen is; dat daarbij kan worden opgemerkt dat de vergunningstoestand van het bedrijf ten tijde van het ontwerp-gewestplan niet substantieel verschilde van deze ten tijde van het bestreden besluit; dat aangezien het hiervoor geciteerd aanvullend voorschrift zich enkel richt tot kleine en middelgrote ondernemingen, de tussenkomende partij geen belang heeft bij het aanvoeren van haar grief; dat de door de tussenkomende partij aangehaalde bijkomende elementen

daaraan geen afbreuk doen : een ontwerp-gewestplan vervangt een voorontwerp-gewestplan; het toenmalig artikel 21 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 sloeg uitsluitend op bouwvergunningen; in het advies van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen over het ontwerp-gewestplan werd enkel de vraag gesteld of wel voldoende gelegenheid werd geboden tot vestiging of de uitbreiding van bestaande bedrijven;

4.7. Overwegende dat, aangezien de tussenkomenende partij geen belang heeft bij de in haar laatste memorie opgeworpen onwettigheden, er zich geen reden aandient om in te gaan op haar verzoek om de zaak te laten behandelen door de algemene vergadering van de afdeling administratie, noch om aan het Arbitragehof de hiervoren geformuleerde prejudiciële vraag te stellen;

5. De gegrondheid van het beroep

5.1. Overwegende dat verzoekers als eerste middel de schending aanvoeren van het gewestplan Oudenaarde, vastgesteld bij het koninklijk besluit van 24 februari 1977, van de artikelen 5, 1.0., en 6, 1.2.3., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, en van artikel 45, §§ 6 en 7, van de stedenbouwwet van 29 maart 1962, ingevoegd bij het decreet van 23 juni 1993, alsmede van het redelijkheidsbeginsel; dat zij dat middel als volgt adstrueren :

“De bedoelde bouwpercelen zijn volgens het Gewestplan Oudenaarde gelegen in een woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde.

Volgens art. 5.1.0 van het K.B. dd. 24 februari 77 (sic) zijn woongebieden bestemd voor navolgende activiteiten : wonen - handel - dienstverlening - ambacht en kleinbedrijf - groene ruimten - sociaal-culturele inrichtingen - openbare nutsvoorzieningen - toeristische voorzieningen en agrarische bedrijven.

Het bedrijf NV UTEXBEL is onbetwistbaar te beschouwen als een groot industrieel bedrijf.

Ten bewijze : het bij huidig verzoekschrift bestreden Ministerieel Besluit dd. 12.12.94, waaruit o.m. citaat op p. 6 :

‘Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt niet verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften’.

Dat het immers een gigantisch textielbedrijf betreft bestaande uit een weverij met voorbewerkingen en een veredeling met stukververij in continue exploitatie (dag en nacht) met een totaal opgenomen electrisch vermogen van 122.289,7 kW (126.388,7 kW volgens de Provincie) alsmede 1.900.000 Kg grondstoffen voor textiel en afgewerkte produkten 13.000 Kg - oxyderende stoffen

35.000 Kg - schadelijke stoffen

200.000 Kg corrosieve en irriterende stoffen

grote hoeveelheden ontvlambare stoffen (5.000 kg hydrosulfiet, 400 lit. ethylacetaat, 60 lit. aceton, 300 lit. ethylalcohol, 330 lit. oleophobol S, 200 lit. white spirit, 200 lit. benzine, 125 lit. oleophobol PF, 1.000 lit. hospital, 1.200 lit. isopropylalcohol, 200 lit. rongal, en de bovengrondse stockage van 100 miljoen Kg zware fuel en 50 miljoen Kg lichte fuel.

- Overeenkomstig art 88,45 § 6 van de Wet van 29 maart 1962 kan de Gemachtigde Ambtenaar in een gunstig advies verleend overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, afwijken van de bepalingen van een gewestplan op voorwaarde dat de ruimtelijke ordening niet wordt geschaad.

Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengen of verstoren.

Het naleven van bovenvermelde voorwaarden moet blijken uit de motivering van het advies van de gemachtigde Ambtenaar.

De Gemachtigde Ambtenaar verleende aanvankelijk (in haar advies dd. 30.09.94) een gedeeltelijk ongunstig advies voor een milieuvergunning en adviseerde enkel gunstig mbt een milieuvergunning voor een beperkte duur met het oog op een herlocalisatie van de inrichting.

De Gemachtigde Ambtenaar herzag negentien dagen later (in haar advies dd. 19.10.94) zijn gedeeltelijk ongunstig advies en zette dit om in een volledig gunstig advies zonder vereiste van herlocalisatie.

Verzoekers zijn niet in het bezit van de precieze motivering van de voormelde adviezen van de Gemachtigde Ambtenaar dd. 30.09.94 en 19.10.94 en houden zich derhalve het recht voor voormeld middel nog verder te bespreken na inzage van het dossier eens dit is neergelegd ter griffie van de Raad van State.

In ieder geval kan nu reeds worden gesteld dat de Gemachtigde Ambtenaar geen zelfstandige beoordelingsbevoegdheid zal gegund geweest zijn en dat (net zoals bij de bouwvergunning inzake het industrieel gebouw) het gewijzigde advies er gekomen is NA tussenkomst van het Hoofdbestuur.

- vgl. Arrest nr. 43.722 dd. 6 juli 1993 inzake PLATTEUW, T.M.R., 1994, 100

(...)

Het blijkt overduidelijk uit de bijlagen (de vele klachten van de omwonenden) dat het bedrijf van NV UTEXBEL naar de industriezone dient te worden verwezen en de woonfunctie van de woonzone algeheel en ten eerste verstoort en hindert.

Dat de Minister van leefmilieu enerzijds weliswaar onomwonden erkent dat er bestaande hinder op alle niveau's (hinder, geluid, risico's voor de externe veiligheid, brandrisico's enz.) aktueel algeheel aanwezig is doch anderzijds stelt dat mits naleving van aangepaste nog op te leggen vergunningsvoorwaarden inzake allerhande bestaande hinder en de uitvoering van een geluidssaneringsprogramma tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt en dat aldus in die omstandigheden de inrichting bestaanbaar zal zijn met de woonomgeving.

Dat de Minister aldus art. 88, 45 § 7 ten eerste uitholt en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur miskent nl. het redelijkheidsbeginsel.

Nu het in casu gaat om een textielbedrijf (weverij en stukververij) met een totaal opgenomen elektrisch vermogen van 122. 289,7 kW (126.388,7 kW vermeld in het Besluit van de Bestendige deputatie van Oost-Vlaanderen) met 1.900.000 Kg grondstoffen voor textiel en afgewerkte producten en enorme hoeveelheden schadelijke en ontvlambare stoffen (o.m. 200.000 kg corrosieve

en irriterende stoffen, 100 miljoen Kg zware fuel en 50 miljoen Kg lichte fuel), dient volgens het redelijkheidsbeginsel te worden besloten gelet op de ligging in een dichtbewoond woongebied, dat een bedrijf van dergelijke omvang en met dergelijke gigantische hoeveelheden schadelijke stoffen, STEEDS aanleiding zal geven tot overmatige hinder voor de buurt.

Art. 88, 45 § 7 van de Wet van 29 maart 1962 heeft het niet over al dan niet aanvaardbare verstoringen of al dan niet aanvaardbare strijdigheid van functies, waarvan de aanvaardbaarheid afhankelijk is van nog uit te voeren saneringen allerhande !

Door de algehele uitholling van art. 88, 45 § 7 van de Wet van 29 maart 1962 miskent het bestreden Besluit voormelde Wet”;

5.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord de desbetreffende motivering van het bestreden besluit aanhaalt waarin wordt gewezen op de reeds bestaande bedrijvigheid, op de te verwaarlozen impact van de gevraagde uitbreiding (een stapelplaats) die de bestaande geluidshinder zelfs zou verminderen en op grond waarvan wordt overwogen dat de inrichting nog verenigbaar is met de ruimtelijke draagkracht van de omgeving; dat zij voorts doet gelden wat volgt :

“In het advies van het hoofdbestuur ruimtelijke ordening van 19 oktober 1994 wordt duidelijk uiteengezet waarom het advies van het hoofdbestuur van 30 september 1994 diende te worden herzien, zoals hoger uiteengezet. Intussen was ook nog een plaatsbezoek aan de inrichting gebracht.

Artikel 45 § 6 e.v. is derhalve niet geschonden.

In het verzoekschrift wordt door verzoekende partijen niet ingegaan op de concrete motivering van de afwijking van de planologische voorschriften, met name aangaande de verenigbaarheid met de ruimtelijke draagkracht van de omgeving, zoals dit als hoger uiteengezet weergegeven is op p. 13 van het bestreden besluit.

Voorts is niet gebleken dat de vergunningverlenende overheid haar appreciatiebevoegdheid op een onredelijke of kennelijk onredelijke wijze zou hebben uitgeoefend. Inderdaad heeft de overheid ten deze een zeer uitgebreid onderzoek verricht naar de tal van in aanmerking genomen feitelijke omstandigheden, waarvan door verzoekers ook niet wordt aangetoond dat deze feitelijk onjuist zouden zijn, quod non. Dit onderzoek is eveneens uitgebreid weergegeven in het bestreden besluit.

Uiteindelijk is de vergunning verleend, doch mits aanzienlijke saneringsmaatregelen en rapportering uit te voeren onder meer reeds tegen einde 1995.

Hier kan ook verwezen worden naar de bevoegdheid van de overheid om tijdens de loopduur van de vergunning de voorwaarden te wijzigen, desgevallend ambtshalve (artikel 45 VLAREM), bijvoorbeeld mochten de saneringsmaatregelen niet tot het verwachte resultaat leiden.

Men kan dan ook bezwaarlijk staande houden dat de overheid hier willekeurig of kennelijk onredelijk zou zijn te werk gegaan.

Het middel is niet gegrond”;

5.3. Overwegende dat in de memorie van wederantwoord verzoekers, wat de aangevoerde schending van artikel 45, § 6, van de stedenbouwwet van 29 maart 1962, ingevoegd bij decreet van 23 juni 1993, nog doen gelden wat volgt :

“Zoals zeer gemotiveerd weergegeven in het schorsingsarrest, verleende de Gemachtigde Ambtenaar een gunstig advies welk niet voldoet aan de vereisten van art. 45 § 6 van de stedenbouwwet.

* De aanvraag betrof immers niet enkel de uitbreiding doch ook de hernieuwing van de bestaande weverij en ververij.

De Gemachtigde Ambtenaar had derhalve een advies dienen uit te brengen over de totaliteit van de inrichting, wat hij niet heeft gedaan.

In zijn gewijzigd advies dd. 19 oktober 1994 geeft de Gemachtigde Ambtenaar integendeel enkel een gunstig advies betreffende de uitbreiding met het magazijn en het waterzuiveringsstation en wordt er niet in het minst een advies uitgebracht betreffende de aanvraag tot hernieuwing van de milieuvergunning, meer bepaald of de bestaande inrichting al dan niet de ruimtelijke draagkracht van het gebied overschrijdt.

De Gemachtigde Ambtenaar is er klaarblijkelijk ten onrechte van uitgegaan dat art. 45 § 6 enkel van toepassing is op de milieuvergunning m.b.t. de uitbreiding van bestaande inrichtingen en niet op de milieuvergunning m.b.t. de hernieuwing van bestaande inrichtingen.

Art. 45 § 6 van de Stedenbouwwet is evenwel van toepassing op de milieuvergunning voor ALLE ZONEVREEMDE BEDRIJVEN, zowel de bestaande bedrijven als de uitbreiding van bestaande bedrijven als de nog te vestigen nieuwe bedrijven.

Dit blijkt trouwens overduidelijk uit art. 45 § 8 ‘Een in de paragrafen 6 of 7 bedoelde afwijking kan slechts onder de volgende voorwaarden worden verleend’ en verder art. 45 § 8 b ‘de milieuvergunningsaanvraag bedoeld in het voornoemde decreet van 28 juni 1985 moet één of meer van de volgende bepalingen als voorwerp hebben :

- het hernieuwen van een milieuvergunning van een inrichting

- ...

* De Gemachtigde Ambtenaar had tevens dienen advies uit te brengen omtrent de verweving van functies, meer bepaald of de bedrijvigheid van NV UTEXBEL voorwerp van de milieuvergunningsaanvraag de woonbestemming al dan niet in het gedrang brengt of verstoort.

De Gemachtigde Ambtenaar brengt desbetreffend geen enkel advies uit.

De Gemachtigde Ambtenaar beperkt zich tot het hypothetisch vooropstellen ‘mits de hinder voor de woonomgeving tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt’.

Het louter stellen van een hypothese kan niet met een advies worden gelijkgesteld.

Het eerste onderdeel van het eerste middel, met name de schending van art. 88, 45 § 6 van de Wet van 29 maart 1962 (Decreet van 23 juni 1993) is derhalve algeheel gegrond”;

5.4. Overwegende dat in het verzoekschrift tot tussenkomst de tussenkomende partij onder meer doet gelden wat volgt :

- Omdat gebruik is gemaakt van de afwijkingsmogelijkheid van artikel 88 van de stedenbouwwet, zijn alle verwijzingen van verzoekers naar de wettelijke regeling inzake zone-eigen bedrijven niet relevant.
- Betreffende de ingeroepen afwijkingsregeling wordt de “exceptio obscuri libelli” ingeroepen daar het niet duidelijk is wat verzoekers precies verwijten in het licht van artikel 88 van de stedenbouwwet.
- In het oorspronkelijk advies van 30 september 1994 werd uitgegaan van een aantal onjuiste gegevens, zodat dit advies herzien is naar een onvoorwaardelijk gunstig advies van 19 oktober 1994. Het rechtzetten van onjuistheden getuigt juist van zorgvuldig bestuur. Verzoekers geven niet aan waarom de gemachtigde ambtenaar geen zelfstandige beoordelingsbevoegdheid zou gegund zijn, en dit blijkt ook niet uit het administratief dossier. Verzoekers maken overigens niet duidelijk wie zij bedoelen met de “gemachtigde ambtenaar” zoals bedoeld in artikel 88 van de stedenbouwwet.
- De ruimtelijke draagkracht en de verenigbaarheid met de omgeving zijn in concreto getoetst. Uit de motivering van het advies dd. 19 oktober 1994 blijkt dat de ruimtelijke draagkracht niet wordt overschreden en de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort.
- De voorgenomen uitbreiding met het magazijn is in de totaliteit van de bedrijvigheid van ondergeschikt belang en eerder van aard om de hinder te verminderen.
- Bij de beoordeling omtrent de vraag of de ruimtelijke ordening niet wordt geschaad, specifiek met betrekking tot het deel van de vergunningsaanvraag dat slaat op de hernieuwing van de milieuvergunning met betrekking tot de bestaande, vergunde inrichting, kan niet voorbijgegaan worden aan de vaststelling dat de ruimtelijke draagkracht ipso facto niet verder wordt aangetast en de bestemming in de onmiddellijke omgeving niet verder in het gedrang wordt gebracht;

5.5. Overwegende dat de tussenkomende partij in haar toelichtende memorie, mede in het licht van de bijkomende argumentatie die ontwikkeld wordt in de memorie van wederantwoord, er nog aan toevoegt wat volgt :

“8. Exceptie van nieuw middel

In de memorie van wederantwoord formuleren de verzoekende partijen, zogenaamd in het kader van het eerste middel, in wezen een nieuw middel.

De verzoekende partijen vangen het eerste middel aan met de bewering dat zij in het annulatieberoep de beweerdte miskennis van artikel 88 § 7 van de Stedenbouwwet zouden besproken hebben, zonder dit artikel ook in de hoofding van het eerste middel op te nemen.

Zij zouden dit artikel thans in de hoofding willen hernemen.

Nochtans formuleren de verzoekende partijen op deze wijze in een dubbel opzicht een nieuw middel.

8.1. (Eerste eisuitbreiding) De verzoekende partijen hadden in het annulatieberoep weliswaar uitdrukkelijk de beweerdte schending ingeroepen van artikel 88 § 6, zoals dit te lezen staat in de hoofding van het eerste middel in het annulatieberoep, doch de grieven die in dit verband werden geformuleerd, waren, zoals hoger reeds aangetoond, uitdrukkelijk beperkt tot de bewering enerzijds dat de gemachtigde ambtenaar ten onrechte op zijn advies zou teruggekomen zijn, en anderzijds dat de gemachtigde ambtenaar niet op autonome wijze zijn opdracht tot adviesverlening zou hebben kunnen vervullen.

Op geen enkel ogenblik werd verweten aan het bestreden besluit dat er geen voldoende motivering zou gemaakt zijn met betrekking tot de toetsing terzake aan de goede ruimtelijke ordening.

Het is pas na lezing van het schorsingsarrest nr. 54.031 van 27 juni 1995, waarin de Raad de motivering van het bestreden besluit heeft bekritiseerd, dat de verzoekende partijen nu in de memorie van wederantwoord deze grief hernemen en zich beroepen op een motiveringsgebrek, doch nu ook wat het advies van de gemachtigde ambtenaar betreft.

Welnu, dergelijke eisuitbreiding kan niet worden toegelaten, nu dergelijke uitbreiding zonder meer zou leiden tot het ontvankelijk in aanmerking nemen van een nieuw middel, niettegenstaande het feit dat de grief, waarop de verzoekende partijen zich nu steunen, wel degelijk had kunnen ingeroepen worden bij het instellen van het annulatieberoep.

De middelen die voor het eerst worden ingeroepen in de memorie van wederantwoord zijn immers slechts ontvankelijk wanneer zij gesteund zijn op gegevens waarvan de verzoeker pas kennis heeft gekregen door inzage van het administratief dossier op de griffie van de Raad van State of door de elementen van de memorie van antwoord (constante rechtspraak van Uw Raad; zie onder meer R.v.St., SCHILTZ, nr. 19.731, 2 juli 1979).

Welnu, door het enkele feit dat de verzoekende partijen in het annulatieberoep een uiteenzetting geven omtrent het oorspronkelijk verleend advies van de gemachtigde ambtenaar d.d. 30 september 1994, en van het herziene advies d.d. 19 oktober 1994, blijkt dat de verzoekende partijen wel degelijk kennis hadden of moeten gehad hebben van het advies d.d. 19 oktober 1994 op het ogenblik van het instellen van het annulatieberoep, spijs de onjuiste bewering op bladzijde 4 bovenaan van het annulatieberoep dat de verzoekende partijen niet in het bezit zouden zijn van de precieze motivering terzake van het advies van de gemachtigde ambtenaar.

Deze laatste bewering is in strijd met de ontwikkelingen die de verzoekende partijen hebben geformuleerd op bladzijde 3 en 4 van het annulatieberoep na vergelijking van het eerder advies met het herziene advies en is overigens zonder meer onjuist.

Er weze eraan herinnerd dat het annulatieberoep, zoals met een aangetekend schrijven van 5 september 1995 aan de tussenkomen partij genotificeerd de datum draagt van 20 februari 1995.

Welnu, in de stukken die de verzoekende partijen bij monde van hun raadsman hebben overgemaakt in het kader van de schorsingszaak met betrekking tot de milieuvergunning bij brief van 3 maart 1995, bevond zich een stuk getiteld als 'dossier Maeghermanlaan-UTEXBEL', ondertekend door de heer ANCKAERT.

Uit dit stuk blijkt zondermeer dat het dossier van de milieuvergunning reeds op 7 februari 1995 werd onderzocht namens de verzoekende partijen (alleen de bladzijden 6, 7 en 10 werden meegedeeld, zonder de bladzijden 8 en 9 mee te delen, waaruit ontegensprekelijk zal blijken dat kennis werd genomen van het oorspronkelijke en het herziene advies van de gemachtigde ambtenaar; zie bijkomend stuk, dat reeds werd neergelegd samen met het verzoek tot heropening van de debatten dat op 14 maart 1995 ter griffie van de Raad van State werd ingediend door de tussenkomen partij).

8.2. Nog sterker is de tweede eisuitbreiding die de verzoekende partijen menen te kunnen formuleren in de memorie van wederantwoord.

Nadat zij in voormeld schorsingsarrest werden herinnerd aan het onderscheid dat de Raad heeft gemaakt met betrekking tot de motivering van het bestreden besluit zelf, zonder dat dit onderscheid als specifieke kritiek werd aangevoerd in de vordering tot schorsing of het annulatieberoep, menen de verzoekende partijen eenzelfde kritiek te kunnen formuleren met betrekking tot de motivering van het advies van de gemachtigde ambtenaar, met name dat de gemachtigde ambtenaar evenmin in zijn motivering een onderscheid zou hebben gemaakt tussen de overdekte stapelplaats enerzijds en de hernieuwing van de vergunde inrichting anderzijds.

De verzoekende partijen drijven het zelfs zover dat zij op bladzijde 3 van hun memorie van wederantwoord beweren dat in het schorsingsarrest zelf reeds 'zeer gemotiveerd weergegeven' werd dat het advies van de gemachtigde ambtenaar niet zou voldoen aan de vereisten van artikel 88 § 6 van de Stedenbouwwet, daar waar in het schorsingsarrest de schorsing enkel en alleen bevolen werd op grond van het motief dat het bestreden besluit zelf in de stand van de schorsingsprocedure qua motivering niet zou voldoen aan het bepaalde in artikel 88 § 7 van de Stedenbouwwet, zonder te verwijzen naar het advies terzake van de gemachtigde ambtenaar (zie bladzijden 11 en 12 van het schorsingsarrest).

Dergelijke werkwijze van de verzoekende partijen vormt het zoveelste bewijs van de ettelijke pogingen tot vrijwaring en onjuiste voorstelling van zaken, waartegen de tussenkomen partij met klem protesteert.

In het annulatieberoep werd deze specifieke grief met betrekking tot het advies van de gemachtigde ambtenaar niet geformuleerd, zodat deze grief niet nu nog op ontvankelijke wijze kan geformuleerd worden.

Uiteraard hadden de verzoekende partijen kennis van de motivering van de Minister die evidentierwijze vervat is in het bestreden besluit, zodat het hier geenszins gaat om gegevens waarvan de verzoekende partijen slechts kennis konden krijgen na inzage van het administratief dossier of de memorie van antwoord.

8.3. Beide eisuitbreidingen dienen dan ook als niet-ontvankelijk verworpen te worden op grond van de exceptie van nieuw middel.

9. Ondergeschikt : de motivering van de gemachtigde ambtenaar met betrekking tot de hernieuwing van de inrichting is wel degelijk adequaat.

Hierna zal de tussenkomen partij in ondergeschikte orde, met name voor zover de Raad de exceptie van nieuw middel niet zou aannemen, de als nieuw geformuleerde grief ten gronde weerleggen.

In zijn advies d.d. 19 oktober 1994 heeft de gemachtigde ambtenaar wel degelijk een motivering geformuleerd met betrekking tot de notie 'goede ruimtelijke ordening' die krachtens artikel 88 § 6 van de Stedenbouwwet dient begrepen te worden als 'ruimtelijke draagkracht van het gebied' die niet mag overschreden worden en als 'aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving' die niet in het gedrang mag worden gebracht.

De tussenkommende partij verwijst in het bijzonder naar de terechte opmerkingen die werden geformuleerd in het auditorsverslag in de schorsingszaak op bladzijden 37 t/m 39, waar de Auditeur erop gewezen heeft dat het beoordelen van de goede ruimtelijke ordening (in de zin van artikel 88 § 7 van de Stedenbouwwet, doch evenzeer van toepassing op artikel 88 § 6 van de Stedenbouwwet) een beleidsmatige kwestie is, waar een grote terughoudendheid van de rechter geboden is, onder meer rekening houdend met de tewerkstelling van honderden mensen, zodat enkel een kennelijk onredelijke beoordeling kan worden gesanctioneerd.

Aan de andere kant wijst de Auditeur er op bladzijde 38 van zijn verslag eveneens terecht op dat er in het bijzonder dient rekening gehouden te worden met de omstandigheid dat bij een hernieuwing van een vergunde inrichting de ruimtelijke draagkracht ipso facto niet verder wordt aangetast.

Welnu, in het advies d.d. 19 oktober 1994 wordt uitdrukkelijk gewezen op de omstandigheid dat het 'om een sinds jaar en dag bestaande bedrijvigheid gaat' en op de omstandigheid dat 'de impact van de uitbreiding op de totaliteit van de bedrijvigheid verwaarloosbaar is', zodat 'kan gesteld worden dat de inrichting nog verenigbaar is met de ruimtelijke draagkracht van de omgeving'.

Beide omstandigheden kunnen niet los van elkaar gelezen worden in voormeld advies en leiden samen tot de vaststelling dat de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang komt.

De gemachtigde ambtenaar heeft bijgevolg wel degelijk in zijn advies bij de beoordeling van de notie goede ruimtelijke ordening beide aspecten van de vergunningsaanvraag besproken, met name zowel de vraag tot uitbating van de overdekte stapelplaats als de vraag tot hernieuwing van de vergunde inrichting.

Het is immers evenmin zonder reden dat de gemachtigde ambtenaar uitdrukkelijk verwijst naar een plaatsbezoek, waaruit gebleken is dat de voorgenomen uitbating van het magazijn in de totaliteit van de bedrijvigheid van ondergeschikt belang is en eerder van aard is om de bestaande hinder te verminderen, onder meer rekening houdend met de voorgestelde inplantingsplaats van het magazijn, met de aanleg van een bufferzone en met de invoering van eenrichtingsverkeer voor in- en afvoertransport, tenslotte rekening houdend met de bouw van het geplande waterzuiveringsstation als milieu-technisch saneringswerk (dit laatste werd weliswaar uitgesloten uit het vergunningsbesluit, in afwachting van de resultaten van de studies die worden opgelegd in de bijzondere exploitatievoorwaarden van het bestreden besluit).

Wat anders kan deze motivering betekenen dan dat er uitdrukkelijk een bespreking wordt gewijd aan de hinder van de bestaande vergunde inrichting en de implicaties van het toekennen van de gevraagde vergunning op het vermijden of verminderen van deze hinder.

Deze motivering stemt overeen met de correcte feitelijke gegevens van het dossier (precies daarom werd het oorspronkelijk advies herzien, wanneer vastgesteld werd dat het eerder advies gesteund was op onjuiste feitelijke informatie), en is geenszins kennelijk onredelijk.

Deze motivering is uitdrukkelijk geformuleerd in het advies zelf van de gemachtigde ambtenaar en geen enkele wets-, decreet- of reglementaire bepaling schrijft voor dat de motivering betreffende de verenigbaarheid met de notie goede ruimtelijke ordening bladzijdenlang dient te zijn.

Het volstaat dat de motivering steunt op correcte feitelijke gegevens, begrijpelijk en afdoende moet zijn, onder meer rekening houdend met de

context waarin het advies werd gegeven, dit wil zeggen noodzakelijkerwijze rekening houdend met de gegevens van het administratief dossier.

Uit de parlementaire geschiedenis van het decreet op de zonevreemde bedrijven blijkt immers dat het enkel en alleen de bedoeling was van de makers van het decreet om een bijkomende verplichting in het decreet op te leggen aan de gemachtigde ambtenaar, die in zijn advies uitdrukkelijk de motieven dient op te geven, waaruit blijkt dat de aanvraag werd getoetst aan de notie goede ruimtelijke ordening.

De notie goede ruimtelijke ordening is sedert jaar en dag gekend in de Stedenbouwwet en werd als dusdanig onder meer in de rechtspraak van Uw Raad in concreto ingevuld.

Na een voorstel tot amendement werd de notie goede ruimtelijke ordening in het decreet op de zonevreemde bedrijven nader gespecificeerd, met name door te verwijzen naar de ruimtelijke draagkracht van het gebied en naar de voorziene verweving van functies die de bestemming in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang mag brengen (St. VI. R., 264, 1992-1993, nr. 2, 3-5).

Noch de tekst van het decreet, noch de parlementaire geschiedenis laten toe aan te nemen dat het hier gaat om twee afzonderlijke voorwaarden, die cumulatief moeten vervuld zijn.

Het gaat eerder om twee pleonastische heromschrijvingen van de notie goede ruimtelijke ordening, nu de ruimtelijke draagkracht van het gebied precies concreet kan beoordeeld worden door middel van de verenigbaarheid van de voorziene verweving van functies met de wettelijke bestemming.

Het middel, aldus op niet-ontvankelijke wijze uitgebreid, is evenmin gegrond, waar het blijkt te verwijten aan het advies van de gemachtigde ambtenaar dat het niet afdoende zou gemotiveerd zijn met betrekking tot de hernieuwing van de vergunde aanvraag”;

5.6.1. Overwegende, wat betreft de door de tussenkomende partij aangevoerde exceptie van onontvankelijkheid van de door verzoekers in de memorie van wederantwoord aangevoerde kritiek op het advies van de gemachtigde ambtenaar, dat verzoekers in hun verzoekschrift expliciet stellen dat zij “niet in het bezit (zijn) van de precieze motivering van de voormelde adviezen van de Gemachtigde Ambtenaar dd. 30.09.94 en 19.10.94” en dat zij “(...) zich derhalve het recht voor(houden) voormeld middel nog verder te bespreken na inzage van het dossier eens dit is neergelegd ter griffie van de Raad van State”; dat verzoekers in de memorie van wederantwoord in concreto aanvoeren dat de motivering die de gemachtigde ambtenaar op grond van artikel 45, § 6, van de stedenbouwwet uitbracht gebrekkig is gemotiveerd; dat verzoekers in een brief van 4 mei 1996 gericht aan de Raad van State met klem ontkennen voorafgaandelijk aan de neerlegging van het administratief dossier reeds inzage te hebben gehad in dat dossier en in het kwestieuze advies van de gemachtigde ambtenaar; dat uit geen enkel document blijkt dat verzoekers op het ogenblik van het instellen van onderhavig annulatieberoep reeds in het bezit waren van het advies van de gemachtigde ambtenaar van 19 oktober 1994; dat verzoekers weliswaar de strekking

kenden van de adviezen van 30 september en van 19 oktober 1994, zoals blijkt uit hun verzoekschrift, doch dat zoals zij in evengenoemde brief stellen, zij die strekking eenvoudigweg konden afleiden uit de aanhef van de bestreden beslissing; dat pas na in het bezit te zijn gesteld van de volledige tekst van het advies van 19 oktober 1994, verzoekers konden weten of dit advies wel afdoende was gemotiveerd; dat zij dan ook gerechtigd waren om de gebrekkige motivering van dat advies voor het eerst in concreto aan te voeren en te ontwikkelen in hun memorie van wederantwoord; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

5.6.2. Overwegende, wat de door de tussenkomende partij in het verzoekschrift tot tussenkomst aangevoerde exceptio obscuri libelli betreft, dat in het licht van de argumentatie in de memorie van wederantwoord deze exceptie niet opgaat voor wat betreft het niet afdoende gemotiveerd zijn van het advies van de gemachtigde ambtenaar van 19 oktober 1994; dat verzoekers in hun memorie van wederantwoord na kennis te hebben genomen van de integrale inhoud van dit advies, duidelijk aangeven waarom naar hun oordeel dat advies niet voldoet aan de motiveringsvereiste van het toenmalig geldend artikel 45, § 6, van de stedenbouwwet van 29 maart 1962;

5.6.3.1. Overwegende dat artikel 45, § 6, van de stedenbouwwet van 29 maart 1962, ingevoegd bij het decreet van 23 juni 1993, luidt als volgt :

“De gemachtigde ambtenaar kan, in een gunstig advies verleend overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, afwijken van de bepalingen van een ontwerp-gewestplan of een gewestplan, op voorwaarde dat de ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort. Het naleven van bovenvermelde voorwaarden moet blijken uit de motivering van het advies van de gemachtigde ambtenaar”;

5.6.3.2. Overwegende dat na een enigszins ongunstig advies -ongunstig in de zin dat volgens het bestuur ruimtelijke ordening door de voorgenomen uitbreiding de ruimtelijke ordening was geschaad en geadviseerd werd om een milieuvergunning te verlenen voor een beperkte duur met het oog op een herlocalisatie- datzelfde bestuur op 19 oktober 1994 volgend gunstig advies uitbracht :

“Naar aanleiding van de ontvangst van aanvullende informatie van onze buitendienst heb ik de eer de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie hierbij volgende rectificatie aan het op 30 september ll. uitgebracht advies over te maken.

Het uitgebrachte ongunstig advies van 27 september 1994 voor de bouw-aanvraag voor het oprichten van een stapelplaats was gebaseerd op onduidelijkheden in het dossier en een foutieve interpretatie omtrent de herbruik van een in overtreding opgerichte koepelloods.

Op 14 oktober 1994 werd door onze provinciale directie Oost-Vlaanderen dan ook het aanvankelijk uitgebrachte ongunstig advies gewijzigd in een gunstig advies.

Bij een plaatsbezoek is tevens nog gebleken dat de voorgestelde uitbreiding met het magazijn in de totaliteit van de bedrijvigheid van ondergeschikt belang is en eerder van aard is dat de bestaande hinder zal worden verminderd gelet op de voorgestelde inplantingsplaats van het magazijn en aanleg van een bufferzone en de invoering van onder meer eenrichtingsverkeer voor in- en afvoertransport.

Tevens dient de bouw van het geplande waterzuiveringsstation aanzien als een milieutechnisch saneringswerk.

Mijn bestuur is bijgevolg van oordeel dat, gelet op het feit dat het om een sinds jaar en dag bestaande bedrijvigheid gaat en de impact van de uitbreiding op de totaliteit van de bedrijvigheid verwaarloosbaar is, kan gesteld worden dat de inrichting nog verenigbaar is met de ruimtelijke draagkracht van de omgeving. Derhalve wordt, hoewel de exploitatie van de inrichting niet in overeenstemming is met de bestemmingsvoorschriften die van toepassing zijn voor het gebied waarin de inrichting is gelegen, over de inrichting een gunstig advies uitgebracht mits de hinder voor de woonomgeving tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt.

Het voorstellen van de voorwaarden, nodig om de hinder van de inrichting te beperken tot een voor de woonomgeving aanvaardbaar niveau, behoort tot de bevoegdheid van het Bestuur Milieuvergunningen”;

5.6.3.3. Overwegende vooreerst dat noch uit dit advies, noch uit enig ander stuk van het dossier, blijkt dat de betrokken ambtenaar van het bestuur ruimtelijke ordening beknot werd in zijn beoordelingsvrijheid, dat er een tussenkomst zou zijn geweest van het hoofdbestuur, of dat hij op enige andere wijze onder druk zou zijn gezet om terug te komen op het oorspronkelijk uitgebrachte advies van 30 september 1994; dat integendeel blijkt dat informatie werd ontvangen van een buitendienst waaruit zou zijn gebleken dat er in het bouwvergunningsdossier foutieve interpretaties hadden plaatsgevonden en dat daarin de reden moet worden gezocht voor de rectificatie van het oorspronkelijk ongunstige advies van 30 september 1994; dat aangezien verzoekers hun bewering dat er een ongeoorloofde beïnvloeding zou zijn geweest niet hard maken, hun grief dat om reden van zulke beïnvloeding artikel 45, § 6, van de stedenbouwwet zou zijn geschonden, niet kan worden aangenomen;

5.6.3.4. Overwegende dat in casu zowel de hernieuwing van de milieuvergunning voor de bestaande inrichting als de uitbreiding ervan werd gevraagd; dat in het licht van het bepaalde in artikel 45, § 6, van de stedenbouwwet zowel voor de uitbreidingen als voor datgene waarvoor de hernieuwing wordt gevraagd, moet worden gemotiveerd of de ruimtelijke ordening niet wordt geschaad; dat in het

geciteerd advies van 19 oktober 1994 enkel werd stilgestaan bij de uitbreiding met het magazijn en de waterzuiveringsinstallatie en dat, wat de hernieuwing zelf van de vergunning betreft, zijnde het belangrijkste onderdeel van de aanvraag, enkel wordt gesteld dat “het om een sinds jaar en dag bestaande bedrijvigheid gaat”; dat met die vaststelling de bestaande inrichting geenszins wordt getoetst aan de ruimtelijke ordening; dat het middel in de aangegeven mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting van 12 december 1994 waarbij het beroep van Carlos ANCKAERT tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 2 juni 1994 tot het verlenen aan de n.v. UTEXBEL van de milieuvergunning om tot 1 januari 2011 aan de Snoecklaan te Ronse een weverij en een stukververij verder te exploiteren en uit te breiden, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing in dier voege wordt gewijzigd dat wordt bepaald :

1° dat de exploitant uiterlijk op 31 december 1995 aan het bestuur milieuvergunningen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de resultaten van een studie moet overleggen waarin met betrekking tot de lozing van de afvalwaters een aantal expliciet opgesomde aspecten moeten worden onderzocht,

2° dat uiterlijk op 1 januari 1996 de geluidsemissie van de inrichting dermate moet zijn gereduceerd dat het geluidsniveau ter hoogte van de woningen langs de Maghermanlaan en de Zonnestraat nog maximaal 35 dB (A) respectievelijk 40 dB (A) bedraagt en dat daartoe ten minste de saneringen moeten worden uitgevoerd omschreven in het verslag over het akoestisch onderzoek van de firma DYNAMIC ENGINEERING van 10 november 1994, waarna de exploitant een nieuw akoestisch onderzoek zal laten uitvoeren waarvan het verslag uiterlijk op 1 juni 1996 aan het bestuur milieuvergunningen moet worden bezorgd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 198,32 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 74,37 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig februari tweeduizend en twee, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	voorzitter van de VIIe kamer,
de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.